

חיברתי ועדכתי בס"ד
בחסד ה' עליו
הצב"י נדיה אטון הי"ד

"ועשה אתו יום משתה ושמחה"

פרשת תצוה - שבת זכור

11:50 חצות היום: טוב להתחיל סעודת פורים לפני חצות היום פרשת כי תשא - פורים משולש (שבת הבאה) להקפיד לסיים סעודת פורים לפני כניסת שבת כניסת שבת: 17:30 לא אומרים צדקתך במנחה יציאת שבת: 18:22 ר"ת: 19:05 יום ראשון ט"ז אדר מצוות משלוח מנות ומצוות סעודת פורים לתושבי ירושלים הזמנים לפי אופק באר שבע	יום שישי ז' אדר פרשת תצוה - שבת זכור כניסת שבת: 17:25 יציאת שבת: 18:17 רבנו תם: 18:59 יום המישי ו"ג אדר - תענית אסתר כניסת הצום: 04:38 יציאת הצום: 18:04 קריאת המגילה גם לתושבי ירושלים יום שישי ו"ד אדר הג פורים דפרזים עלות השחר: 04:37 נץ החמה: 05:56
---	---

- א מעלת חג פורים
- ה תענית אסתר
- י הלכות חג פורים
- טז תפילה לחג פורים

- ב דבר העורך
- ד דבר תורה בסעודה
- ה שו"ת עם הרבנים
- ז שבת זכור

דבר העורך

"ואתה תצוה את בני ישראל..."

סבור! מה שנדרש ממני לעשות זה רק את הצעד הראשון, את ההתנערות הראשונה. מעבר לכך אין ממה לחשש, כי הקדוש ברוך הוא כבר יעשה את שלו... "פיתחו לי פתח כחודו של מחט, ואני אפתח לכם פתח כפתחו של אולם" אומרים חז"ל.

בשנת תשס"ט (2008 למניינם) התמודד לנשיאות ארצות הברית הנשיא ברק אובמה. ברק אובמה אימץ את הקמפיין שלו בפתגם "כן אנחנו יכולים" (yes we can).

אובמה הצליח לאסוף כל כך הרבה מצביעים משום שהוא הראה להם שהוא יכול. אפילו שזה נראה בלתי אפשרי, אפילו שזה נראה כל כך קשה אבל "כן אנחנו יכולים", ואכן לבסוף, פתגם זה עזר לו, והוא ניצח בבחירות.

עלינו לדעת כי מן השמים לא יתבעו אף אדם למה לא הגיע לדרגתו של פלוני, ולדרגתו של אלמוני. אלא למה לא הגיע לדרגה של עצמו, למה לא ניצל את הכוחות שנתנו לו מן השמים, והגיע לדרגה שיכל להגיע בכוחות עצמו. הקב"ה נתן לנו את הכוחות עלינו להאמין בעצמנו.

סיפר רבי אליעזר טורק שליט"א: במשפחתנו מסופר על הסבא, מרן הגאון רבי יוסף חיים זוננפלד זצ"ל, רבה של ירושלים, כי בהגיעו לגבורות, וכבר נמנה אז בין גדולי ומאורי הדור ומקברניטי היהדות החרדית בארץ הקודש, נאנח לרגע קט ואמר: "אוי! כבר עברו שמונים שנה ועדיין אינני יודע ללמוד..."

אולם כעבור רגע התעשת, לבש כוחות מחודשים ואמר: "נו, הרי אפשר להתחיל ללמוד מהרגע!". גם בגיל שמונים אין מתיאשים, אם עדיין אין יודעים ללמוד, אז מתחילים כעת, בזה הרגע! בתקיפות, בלי פשרות ובלי הנחות!

גם אם יצר הרע מגיע אלינו עם כל מיני טענות מופרכות "אתה לא יכול", "אתה לא צריך", "זה לא בשבילך" וכן הלאה. מיד נענה לו: "ודאי שיש לי את הכח, ודאי שאצליח - ואף נוכיח לו זאת, נתחיל את הצעד הראשון".

יזכנו ה' להתגבר על נסיונות היצר הרע, ונזכור תמיד להוציא את כוחנו מהכח אל הפועל, בברכת שבת שלום ומבורך וחג פורים שמח.

"רבי יהודה בר סימון אמר: שלשה דברים שמע משה מפי הגבורה ונבהל ונרתע לאחוריו. בשעה שאמר לו ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם, אמר: רבונו של עולם, "הנה השמים ושמי השמים לא יכלולוך" (מלכים א ח, כ"ז) אמר לו: משה לא פשם שאתה סבור, אלא עשרים קרש בצפון, ועשרים בדרום, ושמונה במערב, ושמונה במזרח, ואצמצם שכניה שלי ואשכן ביניהם, וכתבי: ונועדתי לה שם ודברתי" (מדרש תנחומא כי תשא י).

המדרש מתאר לנו את הדו שיח שהתנהל בין בורא עולם למשה רבינו, לאחר שבורא עולם ציווה את משה רבינו להקים משכן לשכינה, משה רבנו נבהל מעצם הרעיון, וטען שהרי הקב"ה מלוא כל הארץ כבודו ואי אפשר להכין לו בית שישכון רק שם.

בדברי מדרש זה, אנו מוצאים יסוד גדול במלחמת היצר. הנה ברגע הראשון משה רבינו נבהל לשמע הצווי, הוא נרתע לאחוריו. כי באמת הדבר מפליא, כיצד יתכן שבני אדם יהיו מסוגלים לייצר בידיהם מעון לשכינה? "הנה השמים ושמי השמים לא יכלולוך"?

אבל הקדוש ברוך הוא אינו מקבל פליאה זו, ומשיב למשה נכוחה: 'לא כשם שאתה סבור!' אני כן מצפה מכלל ישראל שיעשו את מה שביכולתם לעשות, לא מעבר לכך. הרי 'עשרים

קרש בצפון, עשרים בדרום, שמונה במערב ובמזרח' - הם מסוגלים לעשות, את זה אני מצפה שיעשו! מכאן ואילך זה כבר אינו עניינם, אם הקדוש ברוך הוא יצמצם שכנתו שם אם לאו. הם צריכים לעשות את שלהם, והוא כבר ישלים את חלקו כשישרה שכנתו בתוכם.

בחובו של מדרש זה טמונה התשובה הנכונה, אותה אמור האדם להשיב ליצרו כאשר הוא בא להסיתו או לקררו משקידת התורה, מקיום מצוה או משמירת קבלה והנהגה טובה שקבל על עצמו. הוא בא בטענות שונות של קושי, עייפות, טרחה וכדומה; "בין כך לא תצליח", "בכל מקרה אין לי את הכח", ועוד כל מיני תירוצים. כאן יש לנקוט בתוכן התשובה שענה הקדוש ברוך הוא למשה, וללחום עמה נגד היצר. מה אתה טוען - איני יכול? איני מסוגל? אין בכוחותי לעמוד בכך? טעות מרה היא בידך! 'לא כפי שאתה

"כל השונה הלכות בכל יום..."

שו"ת עם
הרה"ג אורן נודית

הלכות פורים

שאלה: האם השולח משלוח מנות לחברו על ידי "רחפן" הפורח באוויר, ומגיע למקום היעד ששלחו. האם יוצא בזה ידי חובת משלוח מנות לכתחילה.

תשובה: לכתחילה ישלח משלוח אחד שיביא לחברו בדרך חיבה וקירוב כדת ע"י שליח או בעצמו.

ואם ירצה לשלוח עוד משלוח אף ע"י רחפן שמגיע ליעדו יוצא גם בזה ידי חובת משלוח מנות.

וכן אם לא היה באפשרותו לשלוח משלוח אלא ע"י רחפן שהגיע ליעדו יצא בו ידי חובת מצות משלוח מנות.

שאלה: האם יש סימוכין לקהילות שנהגו לקרוא במגילה באמרם "כאמרם"?

תשובה: בקריאת המגילה יש לקרוא (אסתר ג, ד) "ויהי 'כאמרם'" הקרי בלבד ולא קוראים גם את הכתיב 'באמרם', כמו בכל המקומות שיש קרי וכתוב וקוראים הקרי בלבד, אמנם מי שנהג לקרוא במגילה באמרם כאמרם יש סמך למנהגו.

דיון משפחתי עם הרב יצחק זלברשטין

שו"ת עם
הרה"ג בנימין חותה

הלכות פורים

שאלה: עני שקיבל מתנות לאביונים עבורו וגם עבור אשתו ולא הודיע לאשתו האם הנותן קיים מצות מתנות לאביונים.

תשובה: אין מעכב הדבר אם לא הודיע לאשתו שקיבל מתנות לאביונים עבורה.

שאלה: האם יוצאים ידי חובה בנתינת משלוח מנות ליהודי שחי עם גויה.

תשובה: את חיוב המצוה שחייבים לקיים שזה נתינת שני מאכלים לאדם אחד יש לקיים על ידי שיתן לאדם אחר הגון וכשר, אבל אין איסור ליתן לו את המנות הנוספות על המצוה.

שאלה: האם מותר לכבס בגדים בפורים.

תשובה: מותר לכבס בגדים בפורים במכונת כביסה חשמלית אבל כיבוס בידיים הוא כשאר מלאכה והמנהג שלא עושים מלאכה בפורים ביום אבל בליל פורים עושים כל מלאכה.

שאלה: האם מותר בפורים להלביש ילד זכר קטן גרביון של בנות או שאסור משום איסור לא ילבש גבר שמלת אשה.

תשובה: יש להקל בזה.

תשובה:

יצאתי ידי חובת משלוח מנות, או שמא עלי להזדרז ולשלוח משלוח מנות נוסף?

בשאלה זו הסתפק רבנו רפאל בירדגו וצ"ל, שהיה קרוי בפי כל בשם "רפאל המלאך", בספרו "משפטים ישרים" (סימן ק"כ), ולא הכריע בדבר.

והגאון רבי יוסף ענגיל וצ"ל (גליוני הש"ס, מגלה ו'), הביא את דברי רבי רפאל בירדגו, וכתב שאין מקום להסתפק בזה, שכן באשר אכל השליח את התבשילים, הוא היה גזלן, והתחייב לשלם את שווי משלוח המנות למנחם; וכשאומר מנחם עכשיו שיהיה זה משלוח מנות עבור אלקח, אין זו נתינת משלוח מנות, אלא מחילה על הקסף שאלקח התחייב לו (מנחם אינו נותן לאלקח כלל מנות, אלא רק מוחל לו על חוב דמי הגנבה). ולפיכך - סיים הגר"י ענגיל - פשוט שמנחם אינו יוצא בכך ידי חובה, ועליו לחזור ולשלוח מנות שוב!

ויתכן, שאם כל רצונו של מנחם היה לזכות במצוה ולהרבות אהבה ואחוה, אם כן, מי יקבל את המשלוח זה רק ענין שולי, ואם לבסוף לקחה אלקח לעצמו, אין מנחם הנותן מקפיד על כך ואומר: "גם ברוך יהיה" (פי העקר מבחינתו של מנחם היה לצאת ידי חובת המצוה), ובאופן זה יש מקום לומר שיצא מנחם ידי חובה (ואולי באופן שפנה הסתפק רבי רפאל בירדגו).

השליח שאכל את משלוח המנות מעשה ביהודי בשם מנחם, שפנה אל ידיו אלקח, ושאלו: "האם תוכל לתת בשליחתי משלוח מנות לידיי של יהודה חברנו?". אלקח השיב בחיוב, וקבל לידיי את משלוח המנות, בו הנחיו תבשילים טעימים.

אלקח יצא לדרכו, ובלכתו, חדר ריח הניחוח של התבשילים לאפו. בהיותו קצת מבסס, פתח את המשלוח, והחל לטעם מעט מהתבשילים... האיש טעם קצת, ועוד קצת, ועוד קצת, עד שמבלי לשים לב... אכל את כל המשלוח עד תמוז!

לקראת ערב, שאל מנחם את אלקח: "האם בצעת את שליחותי?". "בוש ונכלם אני - השיב אלקח - בעוונותי פתחתי את המשלוח, וטעמתי עוד ועוד מהמנות הטעימות שהניחו בו, וכשהגעתי לביתו של יהודה גליתי לקרדתי שכבר לא נותר במשלוח אפילו פרור אחד..."

מנחם חושב פעת לעצמו - "אם יהודה לא קבל את משלוח המנות, אם כן, נדאי לי להחליט עכשיו שהמשלוח שנתתי יהיה עבור אלקח, ובה אצא ידי חובת המצוה..."

אך אחר מחשבה נוספת התעורר בשאלה - הרי התבשילים לא נתנו לאלקח בתור משלוח מנות, אלא הוא אכלם ללא רשות, וכיצד אוכל להחליט פעת שמאכלים שפבר נאכלו יהיו למשלוח מנות...?

ומהר מנחם לשאול: האם

לברכה והצלחה

חיים לוי
דון רבקה
הודיה לוי
הדר משה בן
אלינור

לברכה והצלחה

מרדכי זיפה
מוזנו וב"ב
ליאור ושיר מוזנו

לדפואה שלומה

דורית בת עמליה
יצחק בן חנה
אלג'דיה בת מרים
מרים (מידי) בת דות

לדפואה שלומה

ברוך חי בן לאה
רחל בת שרה
מירה בת רחל

לדפואה שלומה

יוליה בת לדיסה
דוד בן טטיאנה
סולטנה
בת פרחח

"זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים"

שבת זכור

המטרה של מחיית עמלק

הרמב"ם מבאר מהי המטרה של מחיית עמלק, וכה דבריו: "מצות עשה לזכור תמיד מעשיו הרעים. כדי לעורר שנאתו". בעל "ספר החינוך": "ומצות עשה מן התורה על כל ישראל לשמור בלב איבה ושנאה לעמלק ולזרעו, ולזכור בפה את רשעותו, ונספר זאת לבנינו ולדורותינו מה עשה לנו אותו רשע בדרך בצאתנו ממצרים, עד אשר נאבד את זכרו מן העולם, וכדי לקיים מצות עשה זו של זכירת רשעותו של עמלק תקנו חז"ל שיהיו קוראים פרשה זו בציבור ומתוך הספר, פעם אחת בכל שנה, בשבת שקודם הפורים, כדי לסמוך מחיית עמלק למחיית המן שהיה מזרעו".

מחיית עמלק

מצוות היום בשבת זו למחות שמו וזכרו של עמלק על ידי קבלת עול תורה ומצוות וקיומן. וכתב ב'בית אהרן' (לפורים סז). כל איש ישראל, כל מה שהוא עושה, צריך להיות כוונתו שבזו העשייה ימחה הזכר של עמלק, וכאשר יהיה נזהר בזה כל אדם ישראל אזי בטוח אני אשר חיש מהר יהיו פטורים מכל הצרות. הרמב"ם בהלכות מלכים מסביר את הכפילות לכאורה, הכתובה על מחיית עמלק: "זכור", וכן כתוב: "לא תשכח". לדבריו, "זכור" - בפה, "לא תשכח" - בלב, שאסור לשכוח איבתו ושנאתו.

הסבר ה"בן איש חי" מיהו עמלק

עמלק נמצא בתוך קרבו של האדם והוא משבש דעתו. ועל עמלק נאמר "אשר קרך" - הוא בא לקרר את האדם בעשיית המצוות, והוא משדלו לדחות את עשיית המצוות למחר או מחרתיים. אבל אם האדם עושה מצוות בזריזות, בחום, בחשק ובהתלהבות - זו מעלה גדולה.

קריאת מצות מחיית עמלק מביאה ליראת שמים טהורה. הציוי למחות את זכר עמלק, הוא מכיוון שעמלק שם לו למטרה להשכיח את התורה הקדושה מעם ישראל. עד היום, התקררות של יהודי וחוסר התלהבותו מקיום מצוות, הינה בהשפעתו של עמלק, שהתחיל את המלחמה בעם ישראל דרך התקררות.

פרשת זכור - סגולת שבת זו ובפרט לזרע של קיימא וזיווג

הגון

כתב הרב הקדוש רבי צדוק הכהן מלובלין זי"ע ב'דברי סופרים' (אות כט ד"ה וידוע), 'אז הזמן לפעול בקדושה לזרע יעקב הולדת בנים חיים וקיימים לעד. משום שבפרשת זכור שקורין לעמלק ימחה', מסתמא בקדושה נגדו ריבוי והוספה ושפע בני', וביאור הדבר, דהא חז"ל דרשו (מגילה ו.) על הפסוק (יחזקאל כו ב)

'אמלאה החרבה' - אם מליאה זו חרבה זו, אם מליאה זו חרבה זו, פירוש שלא יתכן שיעקב ועשו יהיו שניהם ברום המעלה, רק זה תלוי בזה, כשזה קם זה נופל, ולכן כאשר מזכירים מחיית עמלק בשבת זו ומבקשים מהקב"ה להמעיט ולכלות זכרם, על ידי זה מוכרחים בני ישראל להתרבות במנין ובמספר, וכולם יזכו לבנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות.

בספר 'תורת אבות' מובא מהרב הקדוש ה'יסוד העבודה' זי"ע, שבת פרשת זכור הוא זמן המסוגל לעקרות שיפקדו בזרע חי וקיים. כי אצל רחל כתוב (בראשית ל כב) 'ויזכור אלוקים את רחל', ובשרה כתוב לשון פקידה - 'וה' פקד את שרה' (שם כא א), ובפרשת זכור קוראים בתורה לשון זכירה ומפטירים 'פקדתי את עשה לך עמלק'.

מצוות צריכות כוונה

הואיל והלכה רווחת (בש"ע סימן ס' סעיף ד') שמצוות צריכות כוונה, לכן יש לשלח ציבור הקורא בתורה לעורר דעת הקהל, לפני קריאת המפטיר בספר תורה בפרשת זכור, ולהודיעם שיכוונו לצאת ידי חובת מצות זכירת עמלק ומחיתו שהיא מצות עשה מן התורה, ושגם הוא מצדו מכין להוציא את השומעים ידי חובתן, שמצוות צריכות כוונה. ומכל מקום אין צריך לומר "לשם יחוד".

הבנת הקריאה

העיקר להלכה שאין צריכים להבין את קריאת פרשת זכור, ואף מי שלא מבין את הקריאה יוצא ידי חובת המצוה כשקורא מתוך הספר תורה או כששומע מהשליח צבור, שדי בזה שמבינים את הענין בכללותו. ומכל מקום יש נוהגים לקרוא לפני הצבור את פירוש רש"י על פרשת זכור, קודם הקריאה, וטבוא עליהם ברכה [ילקוט יוסף מועדים עמוד רנט].

אכילה ושתיה לפני קריאת פרשת זכור

כיון שקריאת פרשת זכור בשבת זו היא מן התורה, יש להימנע מאכילה ושתיה לפני קריאת פרשת זכור. ומי שקשה לו להמתין עד אחר קריאת פרשת זכור, מותר לו באכילת עראי ובשתיית עראי.

חיוב הנשים בקריאת פרשת זכור

הפוסקים נחלקו אם נשים חייבות בקריאת "זכור" או לא. קיימות בפוסקים דעות שונות. ואפילו שנשים המקילות בזה יש להם על מה שיסמכו, מכל מקום המחמירות לבוא לעזרת נשים לצאת ידי חובת קריאת פרשת זכור טבוא עליהן ברכה. ומותר להוציא ספר תורה במיוחד לנשים (בשעות שלאחר מכן) לקרוא להן בפרשת זכור בלי ברכה (חזו"ע פורים י).

מעלת ימי הפורים

לחיים הוא יותר מגאולת מצרים מעבדות לחירות, ומסיים "על כל פנים פורים עדיף וקדוש מפסח ושבעות".

התפילה ביום פורים

בפלא יועץ (הקדמון, דף ק"ח). מביא, שביום זה חביבה אפילו תפילת היחיד לפני הקב"ה והיא מתקבלת, והכי חזין מדכתיב (אסתר פ כה) 'ובבואה לפני המלך אמר עם הספר ישוב מחשבתו הרעה', וראינו התקבלו דבריה.

הובא בספר 'סגולת ישראל' (מערכת פי אות ד') 'קבלתי מגדול אחד ז"ל: ישנה סגולה גדולה בפורים, להשכים בבוקר ולהרבות בתפלה ובבקשה לפני השי"ת על כל דבר - בני חיי ומזוני, והן על שאר דברים, ועל כל קרובי, כי באותו יום עת רצון מאוד, וכל העולמות המה בשמחה וברצון, וע"ז אמרו ז"ל "כל הפושט יד נותנין לו", וכן הוא מקובל מפי גדולי הצדיקים תלמידי הבעל שם טוב זיע"א.

וחייב איניש לבסומי בפוריא

אמרו חז"ל 'וחייב איניש לבסומי בפוריא, עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי', אמנם עם כל חשיבותה ומעלתה של שתית היין, רבות יש לזהר שלא תצא תקלה מתחת ידו, כי מי שאינו נזהר בזה חלילה ובשכרותו פוגע ח"ו בחרצובות לשונו אפילו רק ב'נפש אחת מישראל' ודאי עדיף לו שלא ישתה ויצא שכרו בהפסדו. כי לא אמרו אלא עד דלא ידע - שע"י השתיה תבטל דעת השותה, אבל זאת לא אמרו ולא התירו שיגרום בשתייתו שגם חברו יצא מדעתו.

וכתבו הרבה אחרונים (עיי באו"ח סימן תרצ"ה ובנו"כ שם) שהחוב הוא לשתות יותר מלימודו ותו לא, ולכן הרוצה להדר על עצמו ולהשתכר - אסור לו לעשות כן אלא אם הוא יודע בבירור שלא יפגע ולא יצער את חבריו, אבל אם יש לו ספק ספיקא שמא לא יוכל להיזהר בכך אזי ברור שעדיף שימנע בשב ואל תעשה מלהשתכר.

בזכות זהירות זו יתברך ברוב הברכות, כמו שהאריך ב'מטה משה' (תתרי"ב) עד כמה חיוב גדול הוא להיזהר ולהישמר שלא תביא לו השתיה מצב של שכרות וזלזול ב'הלכות התורה' כנטילת ידים ברכת המזון ותפילה, ומסיים שם - יוכל היוצא בעקבי הרועים לעשות את כל המעשים האלה בזהירות שלא לבוא לידי מכשול ע"י השתיה, ושמחים בזכרם את כל הנסים אשר עשה ה' לאבותינו ומשבחים לשמו הגדול, כמוהם יהיו צאצאי מעיו וכל אשר חפץ ה' בידו יצליח'.

וכך מפורש ב'כל בו' (סוף הל' פורים) חייב איניש לבסומי בפוריא, אבל לא שישתכר, משום שהשכרות איסור גמור הוא, אך שישתה יותר מלימודו מעט כדי שירבה לשמוח ולשמח האביונים וינחם אותם, וידבר אל לבם, וזוהי השמחה השלימה.

(באר הפרשה)

ישנה אימרה עממית נפוצה בפי רבים: "לא כל יום פורים!" אכן, מדוע? למה באמת לא כל יום פורים?? יקרתו ויחודיותו של יהלום, היא כגודל נדירותו!!! יום הפורים אשר השווה חז"ל הקדושים ברוח קדשם ליום הכיפורים וליום שניתנה בו תורה, וצדיקי כל הדורות שיברו את אזנינו, כי עיצומו של יום מרומם ומנשא את כל אדם באשר הוא - לפסגות טמירות נעלות ונעלמות, הוא אכן יום נשגב ביותר - אחת בשנה!! אך בהגיע תור יום הפורים עצמו, עלינו להיות נזכרים ונעשים בכל תוקף כי: "לא כל יום פורים!" רגע אחד ביום הפורים - שווה ערך לרגעים רבים ועצומים בזמנים אחרים! כל דקה - יהלום!! כל רגע - פנינה!! "כי אם החרש תחרישי בעת הזאת..." אם חלילה וחס נחמיץ את הרגע, חלילה איבדנו הכל! חובה עלינו להיערך כמו שצריך, להכין עצמינו בדעת ובמעש, לרדות בקצה המטה מיערת הדבש, ולטעום מנועם צוף העסיס. לדלות מפי ספרים וסופרים, שביבי ניצוצי אורה מהשלהבת היוקדת בכבשונם הלוהט, לאמור זו הדרך בה ישכון אורה, זו הדרך לכו בה! (קונטרס מה בקשתך ותעש)

כיפורים כ-פורים

מובא בתיקוני הזוהר (דף גז): שקדושת יום הכיפורים היא מעין קדושת פורים, ולכן נקרא 'יום כפורים' עם כף הדמיון, דהיינו כיפורים. ואמר הרה"ק מרוזין זי"ע שקדושת הפורים גדולה יותר מהיום הקדוש - יום הכיפורים.

הרב הקדוש רבי ישראל מטשורטקוב זי"ע (ישמח ישראל טשורטקוב, פורים שנת תרפ"ד) מביא משם סבו הרב הקדוש רבי ישראל מרוזין זי"ע: גדולה מעלת יום הפורים מיום הכיפורים, משום שיום הכיפורים מכפר רק לשבים, **אומנם בפורים הקב"ה מוחל וסולח לעוונות כל אחד ואחד מבני ישראל באיזה מצב שיהיה**, (ובלבד שיהא פושט יד לקבל המחילה).

אמר הרב הקדוש האמרי נועם' מדז'יקוב זי"ע: לומדים אנו מהפסוק "וכפר אהרן על קרנותיו אחת בשנה מדם חטאת הכיפורים אחת בשנה יכפר עליו לדורותיהם" (שמות ל, י) וכפל לומר ב' פעמים 'אחת בשנה', כי יש שני ימים מיוחדים בשנה, אחד הוא יום הכיפורים שיש בו 'מדם החטאת', והשני הוא פורים, ונקרא 'אחת בשנה' גם בלא זריקת הדם, ובשניהם יכפר עליו לדורותיהם (הובא בספרו חלק המועדים, פרשת זכור ד"ה בפסוק וכפר אהרן).

פורים ושבועות

מובא ב'חתם סופר' (דרשות, חלק א דף קנו עמוד ב ד"ה אלא) שכתב 'ובאמת פורים יום טוב גדול הוא, הן לענין קבלת התורה ברצון הוא חשוב מיום טוב של שבועות, שהרי בחג השבועות קבלו באונס 'שכפה' עליהם הר כגיגית, ואילו בפורים - חזרו וקיבלו בימי אחשוורוש ברצון' (עיי שבת פח.), והן לענין גאולה ממיתה

תענית

באדר על ישראל להיות שמחים וששים בו על גדולת הנס... אז נקראת שמחה של מצווה... והנה יש לחוש פן על ידי ריבוי האכילה ושתייה ושמחה באים ישראל לידי חטא, לכן הקדים הקב"ה התענית, לפי שהתענית היא סגולה להינצל מן החטא, ולא יהיה כוח לשטן לקטרג עליהם, ולהביאם לידי חטא".

הלכות

תענית אסתר

החייבים והפטורים מהתענית

חובת התענית

חובה על כל אדם בריא להתענות, האנשים מגיל 13 שנה, והנשים מגיל 12. (מב)

חולה

מי שחולה פטור מלהתענות, ואף לא רשאי להחמיר על עצמו. וכן אדם שנתקף בחולשה יתירה או זקן מופלג שתש כוחו, פטור מלהתענות. ומי שמצטער מכאבי עיניים, פטור מלהתענות, אך כאשר יבריא, ישלים את תעניתו לאחר פורים. ואמנם אם אכל על פי פקודת רופא, אינו צריך להשלים את התענית. (לט)

מעוברת

נשים מעוברות פטורות מלהתענות, אף אם אינן מצטערות מהתענית. ומעוברת, היינו משלושה חדשים ומעלה. ומכל מקום, אם סובלת מהקאות ומחוסים או חולשה רבה, אף קודם לכן פטורה מלהתענות. ויש מקילים לכל מעוברת, כל שנודע לה על ידי בדיקה רפואית שהיא בהריון. (לז. סנסן ליאיר עמוד קמה)

יולדת או מפלת

היולדת או אשה שהפילה, פטורה מלהתענות עד עשרים וארבע חודש [שנתיים] מהלידה. ויש לציין שקולא זו היא רק בתענית אסתר, אבל בשאר תעניות עד שלושים יום היא פטורה, ולאחר מכן, אם היא מניקה בפועל, היא פטורה. ואם אינה מניקה, תתחיל להתענות, ואם תרגיש חולשה יתירה, רשאית לאכול. (לה)

בעלי השמחה

חתן וכלה, בתוך שבעת ימי המשתה, פטורים מלהתענות. וכן שלושה בעלי ברית: אבי הבן, הסנדק והמוהל, פטורים מלהתענות, ואינם רשאים להחמיר על עצמם, כיון שיום טוב שלהם הוא. ואמנם, בשאר התעניות שחלו בזמן, הם חייבים להתענות. וטעם ההבדל בין שאר תעניות לתענית אסתר, כי שאר תעניות הן משום אבלות על חורבן בית המקדש וירושלים, לכן האבלות של כלל ישראל דוחה את השמחה של יחיד שהוא החתן או בעל הברית. גם הלוא החתן בעצמו אומר: "אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי", על כן עליו להשתתף בתענית על חורבן ירושלים. לא כן בתענית אסתר, שאינה משום אבלות אלא אדרבה זכר לנס שהרגו באויביהם ביום התענית כנ"ל, על כן ביום שמחתו אין ענין לצער שיתענה. (מב)

אי"ה ביום חמישי

הקרוב י"ג אדר יחול יום תענית

אסתר, בס"ד נלמד קצת על פרטי הטעמים

והדינים של תענית אסתר

כניסת הצום: 04:38

יציאת הצום (לאחר קריאת המגילה): 18:04

ישנם כמה טעמים לתענית אסתר:

א. זכר לנס

ברוב רחמיו וחסדיו של השם יתברך עלינו, ביטל את גזרתו של המן הרשע, ששלח אגרות למאה ועשרים ושבע מדינות, להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד, בשלושה עשר לחודש אדר. בעקבות ביטול הגזרה, נשלחו אגרות שניות ליהודים שייקהלו באותו יום, לעמוד על נפשם מפני אויביהם ולהרוג בשונאיהם, והיו זקוקים לרחמי שמים מרובים, לבל יוכלו אויביהם לפגוע בהם, ועמדו בתפילה ובתחנונים ובתענית באותו יום, כשם שעשה משה רבנו ביום שנלחמו ישראל בעמלק, וגבר ישראל. והשם יתברך שמע את תחינתם, וקיים בהם "ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם", והרגו בהם שבעים וחמשה אלף איש, מלבד מה שהרגו בשושן, ושום יהודי לא נהרג, כי לא בחיל ולא בכוח, כי אם ברוחי אמר ה' צבאות. ולפי שזכו ישראל שנתקבל אותו תענית ב"ג בימי מרדכי ונצחו האויבים, א"כ הוא יום רצון לכן אנו מתפללים ביום זה על הגלות כיון שהוא יום שנעשה בו נס, ומתפללים שיעשה לנו גם כן נס ויתקבל תפילתנו להינצל מהגלות לפי שמגלגלים זכות ליום זכאי (בית דוד להגאון ר' יוסף דוד מסלוניקי תעה).

ב. זכר לצום שצמו עם ישראל

לזכר הצום של אסתר המלכה ובני ישראל בעת גזירת המן להשמיד ולהרוג את כל היהודים, אסתר אמרה למרדכי "לך כנוס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל תאכלו ואל תשתו שלושת ימים" (מגילת אסתר ד, טו), ואכן אסתר צמה שלושה ימים היא וכל ישראל, הימים שהם צמו היו: י"ג י"ד וט"ו בניסן, ובאותה שנה ביטל מרדכי היהודי את חג הפסח.

הטעם שצמה דווקא שלושה ימים

לפי שאין הקב"ה משאיר את הצדיק בצרה יותר מג' ימים, כמו שמצאנו במרגלים ששלח יהושע לרגל בארץ ישראל דכתיב (יהושע ב ט"ז) "ונחבאתם שמא שלושת ימים", וכן יונה במעי הדגה היה שלוש ימים (יונה ב א) וכן בגאולה העתידה כתיב (הושע ו ב) "יחינו מיומים" וכו' (טעמי המנהגים עניני מגילה תתסח בשם כד קמה).

הטעם שלא גזרו צום שלושה ימים כצום אסתר

לפי שאין הציבור יכול לעמוד בצום ג' ימים (ערה"ש תרפו ג).

הטעם שאין מתענים בניסן

אע"פ שתענית אסתר היתה בניסן לא תיקנו התענית בימי ניסן לפי שבו נגאלו ישראל ממצרים ובחודש זה הוקם המשכן (טור תרפו בסופו).

ג. להכניע את כוח השטן

ה"מגיד" גילהל"ב בית יוסף" כי"ביום שמגיע

קריאת התורה בתענית רוב מנין

אין מוציאים ספר תורה בשחרית ובמנחה, אלא אם ישנם לפחות ששה אנשים מתענים, ושאר המנין חולים ואינם יכולים להתענות, או שהם בעלי שמחה שהתירו להם לאכול ביום תענית דחוי. אבל אם אין ששה מתענים, או שארבעה האחרים שאינם מתענים

הם בריאים, אך מחמת שהתענית קלה בעיניהם, מזלזלים הם ולא מתענים, אזי בימי שני וחמישי, בשחרית בלבד ולא במנחה - יוציאו ספר תורה ויקראו בפרשת השבוע. ובשאר הימים - לא יוציאו ספר תורה כלל. (מד. ח"ע ארבע תעניות עה, פ, פה, קי, קיג)

קורא מתענה

טוב להדר שגם הקורא בתורה יהיה מי שמתענה. אך אם אין קורא בתורה בקי אלא מי שאינו מתענה, רשאי לקרוא להם לכתחילה. מפני שאין הקריאה בתורה להוציא ידי חובה את האחרים כקריאת מגילה, פרשת זכור וכיוצא, שנצריך שיהיה אדם המחויב בדבר, אלא בקריאת התורה הענין הוא רק להשמיע לציבור, לכן די ששומעים אף ממי שאינו מתענה. (ח"ע קו)

עולה מתענה

אין להעלות לספר תורה אלא מי שמתענה דווקא. ואפילו אם קראוהו בשמו, יתנצל שאינו חש בטוב ואינו מתענה ויעלה אחר במקומו, כי יש בזה חשש ברכות לבטלה. אולם אם חלה התענית ביום שני או חמישי, שבלאו הכי קוראים בתורה בשחרית, רשאים להעלות בשחרית בלבד אדם שאינו מתענה. (מה. ח"ע נו, קה, קי, קיב) אם חלה התענית בשאר ימי השבוע או בימי שני וחמישי במנחה, ויש רק כהן אחד ואינו מתענה, טוב שיצא הכהן מבית הכנסת ויעלה ישראל במקומו. ואם לא נוח לו לצאת, או שהמנין מצומצם, יאמרו "אף על פי שיש כאן כהן, יעמוד ישראל במקום כהן". והוא הדין אם יש לוי אחד שאינו מתענה, יקרא הכהן פעמיים במקום הלוי, וטוב שיצא הלוי מבית הכנסת כנ"ל. (סימן תקסו ס"ו. ח"ע קח)

והטעם שאין הכרח שיצאו הכהן או הלוי, כי הסיבה שראוי היה לצאת, כדי שלא יאמרו שיש בו חשש פסול כהונה, ולכן אינו עולה לעליית כהן, אבל בזמנינו שירדה חולשה לעולם ורבים יודעים שיש לחשוש שכהן זה אינו עולה מחמת שאינו חש בטוב ולא יכול להתענות, אין חשש שיאמרו שהוא פגום. והרי זה דומה למה שפסק מרן (סימן ס"ד): כהן הנמצא בקריאת שמע וברכותיה וקראוהו לעלות לתורה, לא יעלה. כי כל הסיבה שאמרו חז"ל להקדים את הכהן היא משום כבוד כהונתו, ולכן דוקא שכשהוא פגוי ומקדימים אחר בפניו, נמצאו מקילים בכבוד הכהונה, אבל כהן זה שאינו יכול לעלות מחמת שעסוק בקריאת שמע, אין כאן הקלה בכהונתו. וכאן גם כן, כולם יודעים שאין עולים לספר תורה אלא מי שמתענה. (ח"ע קח)

בעלי שמחה

בעלי שמחה שהתירו להם לאכול ביום התענית, לא יעלו לספר תורה אפילו בשחרית שעדיין לא טעמו כלום, כיון שבדעתם לאכול במשך היום. אולם אם חלה התענית בימי שני וחמישי בשחרית, כבר בארנו לעיל שרשאים לעלות לכתחילה. (ח"ע קי)

יום השנה

מי שיום פקודת השנה של אביו או אמו חל ביום התענית, וחשקה נפשו מאוד לעלות לספר תורה לעילוי נשמתם, אך הוא חולה ואינו מתענה, יש ליעץ לו לאכול ולשתות בשיעורים מעט מעט, כדלהלן: יאכל 30 גרם, ולאחר 10 דקות עוד 30 גרם, וכן הלאה כפי צרכו. וכמו כן, ישתה מים במידה עד 35 גרם, וישהה כמה שניות וישהה שוב עד 35 גרם, ושוב ישהה מעט וישהה כפי צרכו, וכנזכר לעיל. ובאופן זה יוכל לעלות לספר תורה בין בשחרית בין במנחה, בין בשני וחמישי ובין בשאר הימים. שכל עוד שלא אכל ושתה כמות המיישבת דעתו של אדם, נחשב לו שמתענה. ויש מחמירים שלא לאכול בכל אכילה יותר מ-25 גרם, ויפסיק בין אכילה לאכילה כנ"ל. (ח"ע קיא)

עננו בחזרת הש"צ

אם אין ששה מתענים, לא יאמר השליח ציבור 'עננו' בחזרת התפילה של שחרית ומנחה בין 'גואל ישראל' ל'רפאנו', אלא בברכת 'שומע תפילה'. (מד)

תחנון

בתענית אסתר אין אומרים תחנון בתפילת מנחה, והטעם: כיון שהוא ערב פרים (לבוש תרפו ב).

סגולת יום תענית אסתר

ביום זה נאמץ את עצתו של מחבר הספר "קב הישר": "יום זה הוא מסוגל מאד שיקובל תפילתנו בזכות מרדכי ואסתר, וכל מי שצריך רחמים על איזה דבר שהוא צריך להתפלל, יקח פנאי לעצמו ביום התענית ויאמר תחילה מזמור כ"ב בתהילים 'אילת השחר', ואחר כך ישפוך שיחו לפני ה', ויבקש בקשתו ויזכיר זכות מרדכי ואסתר אשר בזכותם ייעתר לו הקב"ה, ויפתח לו שערי רחמים, ותקובל תפילתו ברצון".

פתיחת הצום

אסור לאכול סעודת קבע קודם קריאת המגילה. לכן אין לאכול פת למעלה משיעור כביצה (54 גרם) אבל פחות מכמות זו מותר לאכול. ומשאר מאכלים כמו פירות אורז וכדומה מותר לאכול ללא הגבלת כמות. וכן מותר לשתות תה או קפה קודם המגילה.

אומנם אם יש שומר שמזכיר לו שעליו לקרוא את המגילה מותר לאכול אפילו סעודת קבע לפני קריאת המגילה. לפי זה יוצא שאם אדם לאחר הצום קשה לו חלהמתין עד לאחר סיום קריאת המגילה יכול פתוח את הצום על ידי כמה מיני מתיקה, ובמיוחד שזה יעזור לו להיות עירני בקריאת המגילה (בהלכה ובאגדה פורים עמ' 210 - 211).

הלכות

הלכות פורים שחל ביום ש

יום שישי י"ד באדר

קריאת שנים מקרא ואחד תרגום

ישתדל לקרוא "שנים מקרא ואחד תרגום" לאחר תפילת שחרית, כי כן מצוה מן המובחר. ואולם, אם יש חשש שבתעכבותו יגרום ללחץ בבית לקיום מצוות היום, ידחה את הקריאה לאחר הצהרים או לשבת קודש.

מצוות היום לתושבי הערים שאינם מוקפות חומה

בני הערים שאינם מוקפות חומה מקיימים ביום פורים את כל המצוות כמו בכל שנה, לכן יזדרזו לקיים את מצוות מתנות לאביונים ומשלוח מנות כדי שיהיה להם פנאי לסעוד את סעודת פורים בשמחה ובטוב לבב וללא לחץ.

מתנות לאביונים לבני העיר המוקפות חומה

תושבי ירושלים מקיימים את מצוות המתנות לאביונים, ביום שישי, כמו שאר בני הערים שאינם מוקפות חומה, מפני שענייהם של עניים נשואות למקרא מגילה, כי בשעת הקריאה, מרוב חובת הנס הלב פתוח לתרום בעין יפה לטובת העניים, לכן תמיד מצמידים את המתנות לאביונים למקרא מגילה.

זמן סעודת פורים לתושבי הערים שאינם מוקפות חומה

בזמן סעודת פורים שחל ביום שישי, ישנם כמה דיונים הלכתיים שצריכים לתת אליהם את הדעת: אדם שעושה את הסעודה לפני חצות היום צריך לשים לב בשתיית היין שישתה במידה, כדי שיוכל לאחר הסעודה להתפלל מנחה כשהוא מיושב. ואם עורך את הסעודה לאחר חצות - אחרי שהתפלל תפילת מנחה צריך לשים ב שלא ימשך בסעודה כדי שיוכל לאכול לערב בתיאבון. ואם יימשך בסעודה עד לאחר השקיעה נכנס למחלוקת הפוסקים בדיון ברכת המזון האם לומר "ועל הניסים" או "רצה והחליצנו" (אומנם לעניין עריכת סעודה לאחר חצות ביום שישי אפילו לאדם שלא רגיל לאכול סעודה גדולה לא חוששים משום שהיא סעודת מצווה).

אולם להלכה טוב יותר להקדים לעשות את עיקר הסעודה בבוקר, ולא יעשה את עיקר הסעודה בסוף היום. וצריך החכם להיות עיניו בראשו לדקדק שלא ישתכר לגמרי, וימלא בטנו יותר מדאי בהשכמה, רק יבסס עצמו בבוקר, שיוכל לאכול סעודת שבת בלילה לתיאבון (יב"א חלק י"א סימן פ"ג). [אומנם גם הנוהגים לערוך את סעודת פורים ביום שישי תפילת מנחה יש להם על מה שיסמוכו].

סיום הסעודה

יזהרו לסיים את סעודת פורים עד שקיעת החמה, מכיוון שאחר זמן נכנסים לכמה בעיות בהלכה בדיון הקידוש של שבת, ובדיון אמירת

השנה אי"ה יחול י"ד באדר ביום שישי, ויום ט"ו באדר (שושן פורים) יחול ביום שבת, וישנם הלכות שונות מעט מכל שנה, הן לבני הערים שמוקפות חומה והן לבני הערים שאינם מוקפות חומה, לכן טוב ללמוד ולשנן הלכות אלו שלא תצא תקלה תחת ידינו אמון.

מהו פורים משולש?

כאשר יום ט"ו באדר חל בשבת, מחלקים בני הכרכים את מצוות יום הפורים לשלושה ימים: יום ששי (י"ד באדר), יום שבת (ט"ו בו) ויום ראשון (ט"ז בו). ולכן נקרא אותו פורים בשם "פורים משולש".

יום חמישי בערב ליל י"ד באדר ליל פורים

מקרא מגילה לבני הכרכים

אף על פי שבירושלים שהיא עיר המוקפת חומה, צריך לקרות בה המגילה בט"ו באדר בכל שנה ושנה, מכל מקום בשנה שחל פורים של כרכים המוקפים חומה, דהיינו ט"ו באדר, בשבת, יש להקדים קריאת המגילה ליום ארבעה עשר באדר, דהיינו ביום הששי (וקריאת הלילה של הלילה יקראו ביום חמישי בערב ליל שישי). ובשנה זו תושבי ירושלים שווים בזמן חיוב קריאת המגילה לכל העולם, שקוראים את המגילה ביום שישי.

ב' טעמים נאמרו בחז"ל בכך שאין קוראים את המגילה בשבת: א. גזרו חז"ל גזירה שמא יטול בידו את המגילה ויוציאנה מרשות היחיד לרשות הרבים, או שיעבירה ארבע אמות ברשות הרבים, ויוליכנה אצל בקי לקרות בה. ב. שענייהם של עניים נשואות למקרא מגילה, לקבל המתנות לאביונים, ואי אפשר לתת מעות בשבת.

קריאת מגילה במניין

בפרט בשנה זו ישתדלו תושבי ירושלים לקרוא את המגילה במנין, כיון שלדעת פוסקים רבים אין לברך על קריאה זו אם אין מנין. ודבר זה אמור אף לנשים, ומצוה לפרסם זאת. (מקראי קודש)

זכר למחצית השקל

תושבי ירושלים הנוהגים בכל שנה לתת את המטבעות "זכר למחצית השקל" ביום י"ד לפני מנחה, יתנו אותן בשנה זו ביום י"ג לפני מנחה. והנוהגים לתת לאחר מנחה, יתנו אותן בשנה זו ביום י"ג לאחר מנחה.

אמירת "ועל הניסים" בירושלים

בני ירושלים לא אומרים "ועל הניסים" בתפילה ובברכת המזון ביום י"ד באדר, שרק לעניין מקרא מגילה ומתנות לאביונים הם מקדימים ליום י"ד אבל לא לעניין הזכרת "ועל הניסים".

טעו והזכירו בני הערים המוקפות "ועל הניסים" ביום י"ד

אם טעו תושבי ירושלים והזכירו ועל הניסים בתפילה בי"ד באדר אין צריכים לחזור ולהתפלל, ואם ירצה יחזור להתפלל בתנאי של נדבה ובלבד שיכוון בתפילתו (ילקו"י פורים מהדורה תש"פ עמ' שע"ה).

פורים

יישי ופזרים משולש

"ועל הנסים" ו"רצה והחליצנו" בברכת המזון.

יום שבת ט"ו באדר

לא קרא את המגילה ב"ד

מי שנאנס ולא קרא את המגילה ביום ששי, והוא מהמוקפים, אף על פי כן לא יקרא את המגילה בשבת שהוא יום ט"ו, וטוב שיגמור את ההלל בלי ברכה.

"ועל הנסים"

ביום השבת בירושלים יש לומר "ועל הנסים" בכל תפלות השבת, שהרי הוא יום ט"ו באדר, שהוא פורים של כרכים המוקפים חומה, שירושלים נמנית עליהם.

קריאת התורה בשבת זו בירושלים

בשבת שהוא ט"ו באדר, בירושלים מוציאים שני ספרי תורה, וכשמסיים המשלים קריאת פרשת השבוע (כי תשא), אומר קדיש, וקורא המפטיר בספר שני פרשת "ויבוא עמלק" עד סופה. ואין צריך לכפול הפסוק האחרון. ואומר קדיש, ומפטיר פקדתי את אשר עשה עמלק, כהפסרת שבת זכור.

קריאת התורה בשבת זו בשאר הערים

בשאר ערי הארץ מוציאים בשבת ספר תורה אחד וקוראים בפרשת השבוע (כי תשא), ומפטירים גם כן הפסרת השבוע.

הוספת מנה בסעודת שבת

אף על פי שאין עושים סעודת פורים בשבת בירושלים, כשחל אז ט"ו אדר, אלא ביום ראשון שהוא ט"ז באדר, מכל מקום נכון לעשות עוד מנה מיוחדת לכבוד פורים ולצרפה לסעודות שבת, ולשתות יין או שכר ויתר משקאות, לזכר הנס.

האם מגילת אסתר הינה מוקצה

יום ט"ו באדר שחל בשבת, אסור למוקפין (תושבי ירושלים) לטלטל מגילת אסתר, שכיון שגזרו חז"ל שלא לקרות מגילת אסתר בשבת בפורים לצאת בה ידי חובה, משום שלא יעבירנה ד' אמות ברשות הרבים, יש עליה תורת מוקצה, הילכך אין לטלטלה. אבל בשאר שבתות השנה מותר לטלטלה, שהיא ראויה לקרות בה.

הרבה אנשים טועים לומר שמגילת אסתר הינה מוקצה בכל שבת ואסור לטלטלה. אך זוהי טעות מיסודה דהרי חז"ל גזרו על טלטול המגילה רק בט"ו באדר שחל בשבת והיה חשש שבני ירושלים יוציאו את המגילה ברשות הרבים - רק על דין זה גזרו חז"ל ואמרו שאסור לאדם לטלטל את המגילה. יוצא אם כן שרק בשבת זו ורק לבני ירושלים המגילה הינה מוקצה אומנם בשאר שבתות השנה, או

בשבת זו לשאר ערי הארץ מגילת אסתר איננה מוקצה (ילקו"י פורים מהדורא תש"פ).

חוגג בר מצווה בט"ו באדר

קטן תושב ירושלים שהגיע לגיל בר מצווה בשבת שהוא יום ט"ו אדר אינו רשאי לקרוא המגילה בשבת. וטוב שיגמור את ההלל בשבת בלי ברכה.

אמירת "צדקתך"

ביום ט"ו באדר שחל בשבת אין אומרים צדקתך בין תושבי ירושלים ובין שאר ערי הארץ, מכיון שהוא יום שושן פורים.

יום ראשון ט"ז באדר

סעודת פורים לתושבי ירושלים

תושבי ירושלים עושים סעודת פורים ביום ראשון שהוא ט"ז באדר

משלוח מנות לתושבי ירושלים

גם את מצוות משלוח מנות מקיימים תושבי ירושלים ביום ראשון ט"ז באדר, מכיון שאת מצוות משלוח מנות מצמידים תמיד לסעודת פורים.

אמירת "ועל הנסים" ביום ראשון ט"ז באדר

כשעושים סעודת פורים ביום ראשון, אין לומר "ועל הנסים" בברכת המזון, כיון שאינו יום פורים ממש, והוא רק תשלומין לסעודת פורים. ונכון לנהוג לומר ועל הנסים באמצע הרחמן.

סעד סעודת פורים במוצ"ש

אדם שסעד סעודת פורים במוצאי שבת ליל ט"ז באדר לא יצא ידי חובה.

אמירת תחנון בירושלים

ביום ראשון ט"ז אדר בירושלים אין לומר וידוי ונפילת אפים, כיון שהוא יום משה ושמה.

אמירת תחנון בערים שמסופקות אם מוקפות חומה (כגון באר שבע)

בשאר הערים המסופקות אם הם מוקפות חומה רשאים שלא לומר תחנון ביום זה (ילקו"י פורים עמ' תכ"ד).

אמירת תחנון בערים שאינן מוקפות חומה

לגבי שאר הערים שאינן מוקפות חומה נחלקו הפוסקים אם יאמרו וידוי ונפילת אפים, יש אומרים שיאמרו תחנון מכיון שבשבת יום זה הינו יום רגיל לכל דבר ועניין, ויש אומרים שמשום כבודה של ירושלים יימנעו מלומר תחנון (בהלכה ובאגדה פורים עמ' 279).

הלכות

את הברכות והאיש יקרא לפניה את המגילה. ואם ישנם עשרה נשים תברך אף ברכת הרב את ריבנו, (אור ההלכה עמ' תסב)

ברכות המגילה

הקורא את המגילה בלילה מברך לפניה שלש ברכות, על מקרא מגילה, שעשה נסים, ושהחיינו. וביום אינו חוזר לברך שהחיינו (ילקו"י מועדים עמוד רצא), ובברכת שהחיינו שמברך בלילה יכוון לפטור את שאר מצוות היום.

שכח לברך

אם שכח ולא בירך שהחיינו או אחת משאר הברכות, מברך במקום שנזכר כל עוד לא סיים קריאת המגילה כולה. ואפילו אם נזכר בפסוק האחרון, יברך שם שהחיינו.

קריאת המגילה וברכת הלבנה

הקורא את המגילה ונודע לו שזרחה הלבנה, וחושש שאם ימתין מלברך עליה עד שיסיים קריאת המגילה, תתכסה הלבנה בעבים, יפסיק באמצע קריאת המגילה ויברך ברכת הלבנה, ולאחר מכן ימשיך קריאת המגילה ממקום שפסק, ולא יפסיק אלא לברכה עצמה.

אכילה לפני המגילה

אסור לאכול קודם קריאת המגילה, ואין חילוק בזה בין קריאת המגילה של לילה לקריאת המגילה של יום. ולכן יזהרו הנשים שלא לאכול ביום פורים עד שיבואו בעליהן מבית הכנסת לקרות להן המגילה ולצאת ידי חובתן. ומכל מקום מותר לטעום פירות קודם קריאתה, וכן פחות מכביצה פת או עוגה, ולשתות תה או קפה. והמחמיר שלא לטעום כלום תבוא עליו ברכה. ואם ביקש מאחר שיזכירו לקריאת המגילה בצבור מותר באכילה. (חזו"ע פורים עמ' צה)

מתנות לאביונים

טעם מתנות לאביונים

כתב הרמב"ם (הלכות מגילה פרק ב' הלכה י"ז): מוטב לאדם להרבות במתנות לאביונים מלהרבות בסעודתו ובמשלוח מנות לרעהו. שאין שם שמחה גדולה ומפוארה, אלא לשמח לב עניים ויתומים ואלמנות וגרים. שהמשמח לב האומללים האלו דומה לשכינה, שנאמר (ישעיה נ"ז - ט"ו) "להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים".

חוב מתנות לאביונים

כתוב בפסוק "ומתנות לאביונים". כלומר שחייב כל אדם בין איש ובין אישה ליתן בפורים שתי מתנות לשני עניים, דהיינו מתנה אחת לכל עני. (שו"ע סימן תרצ"ד סעיף א').

מגילת אסתר

להשמיע לאוזנו

הקורא לעצמו את מגילת אסתר יזהר להשמיע לאוזנו, שלדעת הרי"ף הרא"ש והרמב"ם אם לא השמיע לאוזנו לא יצא. אך בדיעבד אם לא השמיע לאוזנו, אך ביטא בשפתיו, יצא.

דילג

אם דילג פסוק, ואחר כמה פסוקים קרא הפסוק שדילג, והמשיך משם, לא יצא, אלא חוזר לאותו פסוק שדילג, וממשיך משם על הסדר.

דקדוק במגילה

צריך לדקדק היטב בקריאת המגילה לבל ידלג אף תיבה אחת ממנה, כי רבו הפוסקים הסוברים שאם חסר אפילו תיבה אחת מהמגילה לא יצא ידי חובתו. ועל כן ישתדל הקורא לבטא היטב כל מילה כדי שכל הצבור ישמעו ויצאו ידי חובת מקרא מגילה.

מגילה לכל אחד

נכון שכל אדם יחזיק בידו מגילה כשרה, שבמקרה שלא שמע איזו תיבה מהשליח צבור יוכל לקרותה בעצמו במגילה כשרה. ואם אין ידו משגת, לכל הפחות יקח בידו מגילה שאינה כשרה, שאם לא שמע איזה תיבות יוכל לאומרם מתוך הכתב.

מגילה שאינה כשרה

מי שאוחז בידו מגילה שאינה כשרה (כגון המגילות המודפסות בדפוס, ולא בכתב יד, או שנכתבו על נייר ולא על קלף), יזהר שלא יקרא עם השליח צבור, אלא שומע מהשליח צבור בשתיקה ויוצא ידי חובה.

ספרדים ואשכנזים

ספרדי השומע קריאת המגילה מפי אשכנזי הקורא אותה במבטא אשכנזי, יוצא ידי חובתו. וכן להיפך, אשכנזי ששומע מקרא מגילה מספרדי במבטא ספרדי, יצא.

לא בירך

אם לא בירך לא לפני קריאת המגילה ולא לאחריה יצא ידי חובת מקרא מגילה, שאין הברכות מעכבות.

קריאה לנשים

אף מי שבירך כל הברכות וקרא המגילה בבית הכנסת, יכול לחזור ולברך הברכות כולם, לרבות שהחיינו, להוציא את הנשים (חזו"ע פורים עמ' נג).

אומנם דעת האור לציון (בשם הבא"ח): מי שכבר יצא ידי חובת קריאת המגילה, לא יברך לנשים את ברכות המגילה, אלא אישה שאומדת בעצמה שיכולה לשמוע את קריאת המגילה מהתחלה ועד הסוף, בלא לחסר אף מילה, תברך

פורים

סמוכים על שולחן אביו

בנים ובנות הסמוכים על שולחן הוריהם, כל שהגיעו למצוות, דהיינו הבנים מגיל שלוש עשרה שנה ומעלה, והבנות מגיל שנים עשרה שנה ומעלה חייבים במצוות מתנות לאביונים, וטוב לחנך אף את הקטנים שלא הגיעו למצוות במצוות מתנות לאביונים (תורת המועדים פורים עמוד של"א).

מתנות לאביונים ביום

מצוות מתנות לאביונים ביום ולא בלילה (כף החיים סימן תרצ"ה אות נ' מהאחרונים). ויעשנה אחר קריאת המגילה (חזון עובדיה פורים עמוד קס"ט).

מתנות לאביונים בדברים אחרים

יוצאים ידי חובה בין בנתינת כסף, בין בתבשיל, או דבר מאכל אחר, אבל לא בכלים ובבגדים וסדינים (שם, עמ' קס"ה).

איש ואישה

הנותן שתי מתנות לאיש ואשתו אביונים יצא ידי חובתו. והוא הדין אם נתן לאב ולבן הסמוך על שולחנו.

מטבע אחד לשני עניים

אם באו לפניו שני עניים, ונתן לעני אחד מטבע גדול כשיעור שתי מתנות, שמחציתו יהיה בשבילו, ומחציתו לעני חברו, יצא. אבל אם נותן שתי מתנות לאביון אחד לא יצא ידי חובה. ויוצאים ידי חובה בנתינה לקטן אביון. ומתנה על מנת להחזיר לא מועילה (חזון עובדיה פורים עמוד קס"ז).

הגדרת אביון

הגדרת "אביון" אשר מצווה ליתן לו מתנה ביום פורים, הוא מי שאין לו צרכים הכרחיים לפרנסת ביתו (הליכות שלמה פי ט' ה"כ), ומי שיש לו משכורת קבועה שאינה מספקת לו ולבני ביתו הסמוכים על שולחנו, ואין לו הכנסה נוספת המשלימה את החסר למשך שנה תמימה, הרי הוא עני גמור, ואפשר לצאת על ידו חובת מתנות לאביונים (הגר"ש אלישיב, מובא בספרי שערי ימי פורים, עמוד נ"ט).

אולם יש אומרים שאין צריך לדקדק אחר אביון שהוא עני ביותר, אלא אפשר לקיים מצווה זו גם בעני שאינו אביון (ילקוט יוסף פורים מהדורת תשע"ב עמוד שנ"א).

סכום מתנות לאביונים

כתב בחזון עובדיה, מעיקר הדין די בנתינת פרוטה אחת לכל אביון ובזמן הזה עשר אגורות חשובה כמו פרוטה, שהיא

המטבע הפחות ביותר שיוצא בהוצאה. וירא שמים יתן בעין יפה ובסבר פנים יפות, והנה שכרו איתו ופעולתו לפניו. וראוי להחמיר לתת שיעור מנה חשובה לכל עני (כ-20 ש"ח), והמוסיף כדי שתהיה מתנה מכובדת יותר, הרי זה משובח.

משלוח מנות

משלוח מנות

שני טעמים נאמרו במצוות משלוח מנות:

א. שעל ידי שאדם שולח לחברו תשורה ומנחה נאה, הרי הוא מביע לו בזה רגשי אהבתו וחבתו אליו, ועל ידי זה נוטע בליבו גם כן אהבה ואחוה ושלווה ורעות, כי כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם, ובפורים יש להראות במיוחד חיבה בן אדם לחברו, ההיפך ממה שאמר המן על ישראל (אסתר פרק ג' פסוק ח'): "ישנו עם אחד מפוזר ומפורד".

ב. ישנם אנשים מחוסרי כל, הצנועים בהליכותיהם, אשר ייבושו לפשוט ידם לבקש צדקה, כדי לקיים מצוות סעודת פורים במאכל ובמשקה כדת, וכאשר שולחים להם משלוח מנות דרך כבוד, לא יבושו ולא יכלמו, ועל ידי כך אנו משתפים אותם בשמחת הפורים, על דרך שנאמר (בנחמיה פרק ח') "ושלחו מנות לאין נכון לו".

שתי מנות לאיש אחד

"משלוח מנות איש לרעהו" לשון יחיד, כלומר, שתי מתנות לאיש אחד, ויוצאים ידי חובה במשלוח אחד שמכיל שתי מנות (שו"ע סימן תרצ"ה סעיף ד').

מנה ושתייה

השולח לחברו בשר ובקבוק יין וכיוצא בזה, יוצא בזה ידי חובת משלוח מנות, שגם המשקה נחשב ל"מנה" אחת. ואפילו שלח שני מיני משקים בלבד יוצא ידי חובת משלוח מנות. וטוב להדר לשלוח שני מיני "אוכלים" (חזון עובדיה פורים עמוד קכ"ד).

מנה אחת עם ב' סוגי אוכלים

השולח לחברו דג מטוגן עם הביצה שעליו, יוסיף עימו מנה אחרת, שלדעת כמה אחרונים, הדג והביצה שעליו נחשבים כמנה אחת לעניין זה. והוא הדין למי ששולח לחברו פסטל הממולא בשר, או עיסה מטוגנת שממולאת בתוכה בזרעונים וקטניות (סמבוסק), שיש להוסיף עם המנה הזאת מנה נוספת ממין אחר, כדי שיהיו שתי מנות. והשולח פת ותבשיל, חשוב כשתי מנות. ויוצאים בזה ידי חובת משלוח מנות (חזון עובדיה פורים עמוד קכ"ו - קכ"ח).

הלכות

חובה ולכתחילה צריך לאכול לחם.

סעודת פורים ביום

סעודת פורים שעשאה בלילה לא יצא ידי חובה, ומכל מקום גם בלילה ישמח וירבה קצת בסעודה (שו"ע סימן תרצ"ה סעיף א'). ומנהג טוב לאכול זרעונים (ובכלל זה תבשיל אורז) בליל פורים.

זמן הסעודה

רבותינו המקובלים כתבו שאת סעודת פורים צריך לעשות בשחרית דווקא, ויש להזדרז ולעשותה אחר תפילת שחרית (כף החיים שם ס"ק כ"ג בשם סידור הרש"ט). ולפי הפוסקים הפשטניים נוהגים לעשותה אחר תפילת מנחה, לפי שטרודים במשלוחי מנות במשך הבוקר, ונמשכים על פי רוב עד זמן מנחה, ואסור להתחיל בסעודה קודם מנחה (רמ"א שם סעיף א' ומשנה ברורה ס"ק ח'). וכן מנהג העולם. ורצוי להשתדל לאכול לחם בארוחת הבוקר, ולכוין לצאת ידי חובת סעודת פורים אם אכן

עכשיו עיקר זמנה (ויוצא ידי חובה אף שלא אוכל בשר לכמה פוסקים). ואחר הצהריים יאכל הסעודה העיקרית, ובכך יוצא ידי חובת כל השיטות. ורוב הסעודה צריכה להיות ביום, ולא כאותם המתחילים סמוך לערב, ועיקר הסעודה בלילה (רמ"א שם) (הליכות מועד פורים עמוד קע"ב). אומנם דעת מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל דלכתחילה בכל שנה יתחילו את הסעודה בשחרית, אומנם גם הנוהגים בכל שנה להתחיל לאחר תפילת מנחה, כשחל חג פורים דפרזים ביום שישי יתחילו את הסעודה בשחרית. (יבי"א חלק י"א סימן פ"ג)

חייב אינש לבסומי בפוריא

חייב אינש לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי, ויש אומרים שאין צריך להשתכר כל כך, אלא ישתה יותר מלימודו וישן, ומתוך שישן אינו יודע בין ארור המן לברוך מרדכי, ואחד המרבה ואחד הממעיט, ובלבד שיכוון ליבו לשמים (שו"ע ורמ"א סימן תרצ"ה סעיף ב'). אומנם יזהר גם כשהוא שיכור לא לחלל שם שמים.

אם יוצא ידי חובה בשתיית שאר משקאות משכרים

מסתימת לשון השו"ע ונושאי כליו, משמע שהחיוב לבסומי הוא לאו דוקא בייין, אלא הוא הדין בכל משקה המשכר. אמנם ברמב"ם (פרק ב' הלכה ט"ו) ועוד ראשונים הוזכר יין. וכנראה משום שהניסים שנעשו היו ע"י היין, ולכן לכתחילה יש לשתות יין, אבל מי שאינו סובל, ייקח משקאות אחרים המשכרים (הליכות מועד פורים עמוד קע"ה).

יוצאים ידי חובה אף אם שותה מעט מעט, עד שמרגיש

התבשמות והתרוממות של שמחה (שבח"ל ח"י סימן ק"ז אות ב'). ולכן אין שיעור בכמות השתייה, אלא כל שמרגיש התבשמות, די לו בזה (הליכות מועד שם).

כפי ערך הנותן

ראוי להיזהר במצוות משלוח מנות, שיהיו המנות יקרות וחשובות, לפי ערך הנותן, כדי להראות חיבה ורעות למקבל. ואם המקבל עשיר ביותר, טוב שיהיו גם לפי ערך המקבל. וטוב שיהיה בהם כדי שיעור סעודה. (חזון עובדיה פורים עמוד קכ"ט).

שליחת מעות

אפילו השולח מעות לחבירו באופן שיוכל לקנות בהם מנות מאכל, אינו יוצא ידי חובה, שצריך לשלוח בדווקא מנות של מאכל ומשתה (ילקוט יוסף פורים מהדורת תשע"ב עמוד שפ"ג).

סדר המצוות

טוב שלא לעשות סעודת פורים עד לאחר שיקיים מצוות משלוח מנות ומתנות לאביונים. אבל לטעום מעט לפני כן מותר, ואין בכך כלום (חזון עובדיה פורים עמוד קל"ה).

משלוח מנות ביום

מצוות משלוח מנות ביום ולא בלילה (רמ"א בס"י תרצ"ה ס"ד).

סמוכים על שולחן אביו

הבנים הסמוכים על שולחן אביהם, מגיל י"ג שנים ומעלה, והבנות מגיל י"ב שנה ומעלה, חייבים במשלוח מנות לחבריהם. ואפילו קטנים שהגיעו לחינוך, טוב לחנכם למצווה זו (חזו"ע פורים עמוד קמ"ב).

השולח מנות לקטן לא יצא ידי חובה, וצריך לחזור ולשלוח מנות לגדול (שם עמוד קמ"ה).

תושב עיר שאינה מוקפת חומה שקוראים המגילה ב-י"ד, ששלח מנות לרעהו, אשר בירושלים, שקוראים המגילה ב-ט"ו, ויודע שמקבל המתנות יאכלם ב-ט"ו יצא ידי חובתו (שם עמוד קס"ב).

נתינת משלוח מנות למי שאינו מברך

אין ליתן משלוח מנות למי שוודאי יאכלם בלא ברכה. אך אם אין זה ודאי שלא יברך, מותר ליתן לו. ובמקום שיש בו משום דרכי שלום, וכגון שהוא שכן שלו, יש להקל ליתן לו, וטוב שירמוז לו על הברכה (אור לציון ח"ד עמוד שמ"א).

משלוח מנות בכשרות פחות מהודרת

אדם היודע שחברו אינו אוכל שוקולד עם אבקת חלב נוכרי, בהכשר הרבנות, וגם אינו מיקל בזה בקטנים אין לשלוח לו שוקולד כזה במשלוח מנות (ילקו"י פורים).

משלוח מנות לאבל

אבל ביום פורים, אפילו בתוך שבעה, חייב במשלוח מנות לרעהו, וישלח לשניים, או שלושה מריעיו, שהרי האבל חייב בכל מצוות התורה. (סוכה כה). וטוב שישלח מנות של בשר ודגים וכיוצא בהם, ולא תפנוקי מעדנים ומיני מתיקה (שם, עמוד קצ"ג, וחזון עובדיה אבלות ח"ב עמוד רנ"ה).

סעודת פורים

סעודת פורים

מצווה להרבות בסעודת פורים, ובסעודה אחת יוצאים ידי

פורים

נשים בשתיית יין

אף על פי שהנשים חייבות בסעודת פורים, שאף הן היו באותו הנס, **מכל מקום אין לנשים לשותות יין כי אם מעט** שגנאי הוא לאשה לשותות יין רב (כמבואר בכתובות ס"ה ע"א. וכן פסק בחזון עובדיה פורים עמוד קע"ו בהערות, ובשו"ת רבבות אפרים ח"ד סימן קע"ג אות י' ואות נ"ג) (הליכות מועד שם).

דין שיכור ושתי לענין תפילה

שתה יין כדי רביעית, לא יתפלל עד שיסיר יינו, ואם שתה יותר, אם הוא יכול לדבר כך לפני המלך, אם התפלל תפילתו תפילה, ואם אינו יכול לדבר לפני המלך, אם התפלל תפילתו תועבה ונחשב כאילו עובד עבודה זרה, וחוזר ומשלימה בתפילה שאחריה, כדן שוגג. ואם אינו מתפלל בשעת שכרות ניצול מכל צרה. אומנם יש אומרים שבזמנינו שאין היינות חזקים כל כך, אין להחמיר אם שתה רביעית יין. ולהלכה נראה שאם שתה רביעית יין, או יותר מעט, וידע בעצמו שאינו מושפע מיין זה כלל, ויכול להתפלל כדרכו בשאר ימים. יש להקל להתפלל אפילו לכתחילה, אבל אם הוא מבושם לא יתפלל עד שיסיר יינו.

ונתנו על כך סימן יפה מהתורה: "יין ושכר אל תשת" "תשת" ראשי תיבות תפילת שתוי תפילה, תפילת שיכור תועבה (הרה"ג יצחק לוי שליט"א).

אם יש תשלומים לשיכור ושתי שלא התפללו

מי שלא יכול היה להתפלל מחמת שהיה שיכור או שתוי, ובניתיים עבר זמן התפילה, אפילו היה הדבר במשתה של רשות, ולא במשתה של מצווה, משלים אותה בזמן התפילה שלאחריה, וכגון, אם לא התפלל מנחה מחמת שהיה שיכור או שתוי, מתפלל ערבית שתיים, הראשונה לשם תפילת ערבית, והשניה לתשלומי תפילת מנחה.

צירוף שיכור למניין ולזימון

השיכור מצטרף למניין, ואפילו אינו יכול לדבר לפני המלך, ומכל מקום, אם הוא שיכור כלוט (שעושה ואינו יודע מה עושה), שדינו כשוטה, אינו מצטרף למניין. ואותו הדין בכל זה, לעניין

צירוף שיכור לזימון. (הלכה ברורה עמוד שס"ה).

הפגת השכרות

מי ששתה רביעית יין, ולאחר מכן הלך ברגליו, כשיעור מיל (דהיינו מעט פחות מקילומטר אחד), או ישן מעט, די בכך כדי להפיג יינו מעליו, ומותר להתפלל לאחר מכן אפילו לכתחילה.

שיעור זמן הפגת השכרות

שיעור זמן הפגת השכרות למי ששתה יין (ולא הלך ברגליו או ישן), תלוי בכל אדם לפי מה שמרגיש בנפשו, יש שפג יינו לאחר זמן מועט, ויש שאינו פג ממנו אלא לאחר זמן רב (שם עמוד שס"ה-שס"ו).

"על הניסים"

מזכירין על הניסים בברכת המזון, ואם שכח ונזכר אחר ברוך אתה ה' (על הארץ ועל המזון), יצא, ואין צריך לחזור. אלא יכלול בהרחמן, הרחמן יעשה עימנו ניסים ונפלאות כשם שעשה לאבותינו בימים ההם ובזמן הזה, בימי מרדכי ואסתר וכו'.

לא להאריך בסעודה

מכיוון שהשנה חג פורים דפרזים חל ביום שישי, יזהרו לסיים את סעודת פורים עד שקיעת החמה, מכיוון שלאחר זמן זה נכנסים לכמה בעיות בהלכה בדיון הקידוש של שבת, ובדין אמירת "ועל הניסים" ו"רצה והחליצנו" בברכת המזון.

לימוד תורה בפורים

טוב ורצוי מאוד ללמוד תורה שעה אחת קודם הסעודה, או בתוך הסעודה. ונכון להרבות בשירות ותשבחות להשם יתברך. טוב להודות לה' ולזמר לשמו כי נעים, על כל הטוב אשר גמלנו (שבולי הלקט ס' רא). וכשיערוך השולחן לסעודת פורים, אין צריך להשאיר מקום פנוי בשולחן זכר לחורבן בית המקדש (שם עמוד קפ"א).

על המחיה

האוכל עוגות בפורים, או מפירות שבעת המינים שנשתבחה בהם ארץ ישראל, אינו מזכיר מעין המאורע בברכת "מעין שלוש" שמברך אחר אכילתו. וכן השותה רביעית יין בפורים, אינו מזכיר מעין המאורע של פורים בברכת "מעין שלוש" שמברך אחר שתיתו (תורת המועדים שם סעיף ט'). (אור ההלכה פורים)

תפילה מיוחדת ליום פורים

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו,

עושה נסים ונפלאות בכל דור ודור, הרב את ריבנו והדן את דיננו,
והנוקם את נקמתנו, והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו והנפרע לנו מצרינו,
שתרחם עלינו ברחמיך הרבים ותעזר לנו בישועתך ונפלאותיך הנוראות,
שנזכה לקבל ו"לקיים את ימי הפורים הקדושים בזמניהם" כראוי,
שנזכה לקיים כל המצוות הקדושות הנוהגות בפורים בקדשה ובטהרה גדולה,
בשמחה ובטוב לבב, בגילה ברנה בדיצה וחדוה רבה ועצומה מאד,
עם כל פרטיהם ודקדוקיהם וכונותיהם ותרי"ג מצוות התלויות בהם.

רבנו של עולם, כבר גלית אֶזְנוֹנוּ,

שָׁכַל הַנְּסִים וְהַנִּפְלְאוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבּוֹתֵינוּ אֲשֶׁר עָלִיהֶם נִקְבְּעוּ הַיָּמִים טוֹבִים הַקְּדוּשִׁים,
כֻּלָּם נַעֲשִׂים וְנִתְגַּלִּים וּמֵאִירִים בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, בְּכָל אָדָם וּבְכָל זְמַן, וְאַנּוּ צָרִיכִין לְהַמְשִׁיךְ קִדְשֹׁת
פּוֹרִים,

וּקְדֻשַׁת כָּל הַיָּמִים טוֹבִים, וְהָאֶרֶץ הַנְּסִים וְנִפְלְאוֹת שֶׁנַּעֲשׂוּ אַז, בְּכָל שָׁנָה וּשְׁנָה בְּכָל דּוֹר וָדוֹר
וּבְכָל אָדָם וְאָדָם בְּפִרְטִיּוֹת.

וּבְכֵן פָּאֵתִי לְפָנֶיךָ, עוֹשֶׂה נְסִים וְנִפְלְאוֹת בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, וּבְכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה.

